

A

a yankee olaszfagylalt

Z

Volt er/d/eje sírni
a spermaszlaghabmalasztos arclabdának.
A drótkerítés túlnanjáról
hajigálták vissza

I

a gömbölyű gyásztáviratot.
Úgy nézett ki, mint örült áhitattal átítatott
galóca.

N

Ijedt liget.

D

Hűtlen és tényleg

O

ütleg és végleg

N

bootleg.

É

az egyiptomi neonreklám

Z

Kopár omnibusz trófcáktól elhagyatva.
Baromi éterbe süllyed az aktaskarabeus duplaízigen.

L

Elvhű, enyvesnyelvű,
tankszétrázta-seggű
agynokok szolnokolnak.

Ö

Véres a falvédő.

V

Rettegve falunk.

É

Én is

+ a párom is.

S

a szamojéd szomj

Z

Démonom, ha mondom, az vagy,
mondén démonom.

Á

Iglu coz' a nostra.

R

Mert a miénk minden cukorverem.

O

Huppanj ó hepaj!

Zuhanj, most nem baj!

K

Nevem vésd körmeiddel,
örző, örült, örvénylő örömeiddel
a hátamra!

Kétnevű egykedvem,
csorduló, hetyke nedvem,
gyere ide hozzám, légy velem
te heroida dínom-dánom-
OM!

a héber zselé

Perzselően kék áfonya.
Titokvacogta garázsmenet.
Ma szesztilalomfalocsoló nap van.
Három napig a papok ajzzák a hőcentrógert.
– Mit rágsz, most mond meg, hogy mit rágsz?
– Mit rágok, mit rágok, hát gipszpisztrángot!
– Istenuccse legott jól felettél.
– Nem is azt, nem is azt, nem is azt!
kiáltja és cidrizik és kolnidrézik.

a dán puliszka

A tejét lefejeli, a fejét letejeli.
Az ablakok automaticce letekerődnek s
nyakukat kigúvasztván rajt' kérdezősködnek a Saab-bul:
„az ám, mi dánbaszakadt hazánkfiái vagyunk, mégse tudjuk
hun van Letenye, minket is ott puliszkára várnak,
ahun letanyáznánk. Adná-e ki, kecses kiskend az utunkat
szívörömost, vagy hogy se?„
A megszólított-formájú lány íziglen „closer” nyomul,
majdszahogynem az ablakon bebögyölődik,
mutigálja is már hamvas ujjacskáival
duzzadó keble környét körbesercegtetve,
hogy a hars vászon szinte szétreped, és csicserinti
is már csókeseles, cserfes ajakeprével,
tűzéhesen a coupéban körbeseperve vadkörteízű szemével:
„nyedaleko, csak mindig balra, az óra járásával ellenkező,
egészen addig balra, amíg körbe nem érnek s akkor aztán
uccu neki egyenest előre!”
s azzal már szalad, fut, szökell,
oly igen vágyva az üzettetésre, sűrűn hátra pillongálva,
Juliszka iszkol az iszkolába, pizkosz a lába.

A

Z

I

N

D

O

N

É

Z

L

Ö

V

É

S

Z

Á

R

O

K